



La participació dels laics

Francesc Conesa, bisbe de Solsona



Estimats diocesans,

Totes les mans són necessàries per anunciar Jesucrist, que és la missió de l'Església, però de manera particular és important la col·laboració dels laics. Els Papes tenen raó quan diuen que la nova evangelització o es realitza pels laics o no es farà. Tanmateix, sembla que el laic cristià està adormit i que no acaba d'implicar-se en l'evangelització. Certament comptem amb molt bons laics, que viuen la seva fe amb una entrega generosa i són molt conscients que són "deixebles missioners", però em temo que la majoria de cristians viuen la seva fe de manera passiva, com a mers receptors del que li diu la jerarquia, sense sentir realment que ells també són responsables de la tasca d'anunciar l'Evangelí.

Potser és això perquè no hem advertit el que significa el baptisme com a font de vida per a cadascú i com a font de la missió. Hem desenvolupat una visió verticalista i parcial de l'Església, deixant els laics al darrer lloc, oblidant que "en tots els batejats actua la força santificadora de l'Esperit que impulsa a evangelitzar" (EG 119).

Des del baptisme, cada cristià té un sentit sobrenatural de la fe ("sensus fidei") que l'autoritza a discernir què és el que Déu vol per a la seva Església i quins són els camins que ha de seguir per anunciar l'Evangelí. Prendre's seriosament el "sensus fidei" del poble de Déu impedeix fer una divisió massa rígida entre una Església que ensenya ("ecclesia docens") i una altra que es limita a aprendre ("ecclesia discens"), entre uns que dirigeixen i uns altres que són els subalterns. Perquè la implicació dels laics sigui real, hem de canviar aquesta mentalitat i prendre'ns seriosament el que significa haver rebut el baptisme.



Això vol dir també que hem d'obrir vies de participació per als laics a la vida i missió de l'Església. A això ens està convidant el Sínode que el Papa ha convocat. A l'Església –ha dit– "tots són protagonistes, ningú no pot ser considerat com un mer figurant" (18-09-2021). A més, la participació no pot quedar en una paraula buida, sinó que s'ha de concretar, donant lloc a instruments i estructures que facilitin el diàleg i la interacció del poble de Déu. El Papa ha fet un pas important en aquesta direcció obrint als laics les funcions de govern i responsabilitat a la Cúria romana, de manera que, des d'ara, els laics podran presidir alguns dicasteris (Const. "Praedicate evangelium", art. 15). També la nostra Església de Solsona ha de continuar caminant en aquesta direcció.

L'Església és un misteri de comunió, en el si del qual hi ha diverses responsabilitats i ministeris, i tots tenen la mateixa dignitat. El laic no sols pertany a l'Església, sinó que ell "és" l'Església. Ho és pel baptisme i per l'Esperit Sant, que és present al seu cor. "Cristià, coneix la teva dignitat", deia sant Lleó el Gran. Cal que els laics cristians reconeixin la seva vocació i s'impliquin en la missió.

